

Arts Santa Mònica Centre de la creativitat

La Rambla 7 08002 Barcelona T 935 671 110 www.artssantamonica.cat **Entrada Lliure**

De dimarts a dissabtes d'11 h a 21 h Diumenges i festius d'11 h a 17 h Dilluns tancat

Del 22 d'abril al 28 de juny, amb imatges no mostrades fins al moment.

Jessica Lange exposa una retrospectiva de les seves fotografies més emblemàtiques al centre Arts Santa Mònica de Barcelona, que inclou el seu treball sobre Chiapas

Del 22 d'abril al 28 de juny el centre Arts Santa Mònica de Barcelona presenta un recorregut pel treball fotogràfic de Jessica Lange durant els darrers vint anys, inclòs en tres sèries emblemàtiques: "Things I see", "Mèxic" i "Chiapas".

La mostra **UNSEEN** de Jessica Lange, produïda i organitzada per diChroma photography i comissariada per Anne Morin, està composta per 135 fotografies en blanc i negre, algunes de les quals no han estat exposades en públic fins al moment.

Jessica Lange i la fotografia

El 1967, Jessica Lange obté una beca de la Universitat de Minnesota per estudiar fotografia, però les vicissituds de la vida estudiantil la porten a Espanya i, posteriorment, a París, on decideix anteposar l'art dramàtic a la pràctica fotogràfica. En aquest moment comença la seva carrera com a actriu, que l'ha dut a convertir-se en protagonista de títols emblemàtics en la història del cinema i a rebre dos Oscars com a millor actriu, per les seves actuacions a *Tootsie* (el 1983) i *Les coses que no moren mai* (el 1995).

Tanmateix, fins a començament de la dècada dels noranta (quan Sam Shepard li regala una Leica M6), Jessica Lange no reprèn l'activitat fotogràfica, fent les imatges en el transcurs dels seus viatges. Els Estats Units, França, Finlàndia i Itàlia són alguns dels països que recorre, tot i que demostra una especial predilecció per Mèxic, "per la seva llum i les seves grans nits", com ella mateixa assenyala.

Things I see

Things I see (1992-2008)

-“What are these pictures, I ask?

-*Oh, things I see.*”

“*Things I see*”, respon ella, como una lletania, un leitmotiv, gairebé un cantussol que es deixa anar després d'una interjecció i va rodant sol, sense necessitat de més impuls.

Les fotografies de Jessica Lange no necessiten carregar-se de frases inútils.

“Punt i línia sobre pla” són els elements fonamentals de la seva escriptura visual. El lèxic i la sintaxi que utilitza es redueixen a concordances temporals, com equacions elementals que expressen el que és imperceptible.

I si Kandinski enunciava el punt com la forma més concisa del temps i la línia com la continuïtat del punt, aquestes imatges en procés, que se situen al cap de sols una centèsima de segon, no depenen sinó de l'“instant decisiu”, del seu “instant decisiu”, sense concessions, sense penediments. La poesia no es caça, cal esperar-la, ja que altrament fa marrades, juga a fet i amagar o ens esquivia canviant de rumb. És, per tant, gràcies a aquesta fracció, a aquesta cega inflexió en el temps d'espera, que sobrevé la imatge.

Rússia, Finlàndia, Minnesota, Itàlia i Nova York no són més que pretextos que s'enuncien i anuncien abans de la imatge. Són aquí, davant els seus ulls, poc importen la longitud i la latitud, el mes o l'any, només diuen el que és, en la seva permanència.

Les fotografies de Jessica Lange són esculls sense més pretensions que fer visible el moviment de la vida. Aquesta frase de Stieglitz és ineluctable: “L'art és tot el que dóna compte de la vida i la vida, o el que la significa, es troba pertot arreu”. Jessica, en els seus recorreguts, se l'ha trobat, aquí i allà, en les coses senzilles, en les coses comunes, en la ceguesa.

Aquesta jove, i el seu rostre d'un altre temps, que alça els ulls al cel, com si tracés una línia invisible cap a un altre lloc, ens torna a una mena de trilogia, de trinitat.

L'interior d'una capella, banyada per la llum lletosa típica dels països nòrdics, envaïda per un dens silenci, que s'estremeix en aquell precís instant per la discreta presència d'un individu, assegut al fons, sol. És el ressò de *Noia llegint una carta davant una finestra*, de Johannes Vermeer (1657).

O també com els dos nens suspesos en una barrera, balancejant-se com notes musicals que taral-laregen sobre una partitura. Els blancs i els negres estan en equilibri. Tot és aquí.

Mèxic

I, de sobte, el negre inunda la imatge, el gra esclata, les línies es difuminen, la tela de la pantalla es tensa. Mèxic. Que comenci l'espectacle!

Furtiva, delicada, discreta, Jessica Lange entra en escena, és present en la història que ens explica, llançant-se cos a cos amb la realitat, atès que es tracta d'això i no de cap altra cosa: del cos. Ja no està a l'expectativa, ni es troba a la distància; s'instal·la en una continuïtat, la d'una narració, d'una pel·lícula.

Per començar, dibuixa i delimita els espais que travessa; s'hi situa a dins però mantenint-se'n alhora separada. Separada de l'altre, en primer lloc, per aquest desig de solitud en què s'envolta; separada també de les mirades que no es creuen, que es trenquen als miralls, que s'amaguen darrere una cortina de pluja, o bé de les mirades dels enamorats, perduts i ebris, que es parlen, mirant-se als ulls. Jessica Lange no se situa a l'ombra, ni en l'invisible, sinó que es queda en allò no vist. És aquí.

I, si l'espai es tanca en si mateix, el temps i la llum, també.

Mèxic reviu a l'hora del crepuscle, en la penombra, *entre chien et loup*, en aquest lapse en el qual la realitat aplanada sota una llum massa blanca pren alè i exulta.

Els enamorats es retroben davant l'església de Santo Domingo, el ball a la plaça del Zócalo inicia rondes sense fi, al so de les trompetes i dels tamborins. El circ anuncia les seves desfilades.

És de nit, els cossos es confonen, s'enllacen, es llancen o s'abandonen, com coreografies dirigides per una mà invisible. Ella és qui les orquestra. Pels seus propis moviments, invoca la seva coincidència, i sorgeix la imatge. Jessica Lange revela el que s'escapa i fa pujar a la superfície de la nit la llum de l'ombra, com ho fa un pintor amb les formes del seu model.

La profunditat dels negres i els blancs que esclafeixen a l'aire com fuetades, les matèries voluptuoses, sensuals, flotants, l'olor de la nit que cau, el xivarri de les músiques populars. Més que una sèrie de fotografies, Mèxic és una passejada pel diari d'impressions de Jessica Lange.

Els cinc dies sense nom, Chiapas

El carnaval se celebra a tot l'estat de Chiapas. És probablement l'esdeveniment més important de l'any. Dura tretze dies. Aquest festival commemora els cinc dies perduts del calendari maia, cinc dies sense nom, quan es creu que el món es capgira. Es pensa que és un temps desafortunat o fins i tot perillós. Ja no existeixen separacions entre el món real i el món espiritual. Es permeten els capritxos de totes aquelles coses a les quals hauran de renunciar durant la Quaresma. Es vesteixen amb vestits sofisticats; es disfressen de mico, de llop o d'altres animals. Molts homes es vesteixen de dona.

Aquestes fotografies s'han fet als pobles de Tenejape i San Juan Chamula.

Exposicions (2009-2015)

Butler Institute of Americana Art. Youngstown, Ohio, Estats Units; Rose Gallery, Los Angeles, Estats Units; A Gallery of Fine Photography, Nova Orleans, Estats Units; Howard Greenberg Gallery, Nova York, Estats Units; Museo Archivo de la Fotografía, Mèxic DF; The Polk Museum of Art, Lakeland, Florida, Estats Units; Centro Niemeyer, Avilés, Espanya; Casa América, Madrid, Espanya; Centro Cultural de Cascais, Lisboa, Portugal; Sala San Benito, Valladolid, Espanya; Mopa, San Diego, Estats Units; MAMM, Moscou, Rússia; MIS-Museu da Imagem e do Som, São Paulo, Brasil.

Informació pràctica

Dimecres 22 d'ABRIL a les 12 h Roda de premsa de l'exposició *Unseen* de JESSICA LANGE (23 d'abril-28 de juny) en el marc de la fira Arts Libris 2015 (23-26 d'abril)

Roda de premsa presidida pel **conseller de Cultura Ferran Mascarell**, acompanyat per l'actriu i fotògrafa responsable de l'exposició **Jessica Lange**, la comissària de la mostra **Anne Morin**, **Miquel Molins**, president de la Fundació Banc Sabadell, **Octavi Martí**, director-adjunt de la Filmoteca de Catalunya, i **Jaume Reus**, director d'Arts Santa Mònica.

Ens acompanyaran **M. Yannick Rascouet**, director de l'Institut Françaès de Barcelona, **Berenice Pardo**, responsable d'Assumptes Culturals del Consolat General de Mèxic a Barcelona, **Rocío SC Santa Cruz**, directora de la fira Arts Libris, i l'equip assessor i comissari de la fira format per **Moritz Küng**, **Mela Dávila-Freire** i **Horacio Fernández**, a més d'una representació dels editors participants i els patrocinadors de la **fira ARTS LIBRIS 2015** en el marc de la qual es presenta aquesta exposició.

(Aquesta llista d'assistents es confirmarà completament en dates properes a la presentació)*

Dijous 23 d'ABRIL a les 13 h Inauguració obertura de l'exposició *Unseen* de JESSICA LANGE (23 d'abril-28 de juny) i de la sisena edició de la fira internacional ARTS LIBRIS (23-26 d'abril)

Presidida pel **conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya Ferran Mascarell**, i acompanyant l'actriu i fotògrafa responsable de l'exposició **Jessica Lange**, la comissària de la mostra **Anne Morin**.

Ens acompanyaran el **regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona Jaume Ciurana**, **Miquel Molins**, president de la Fundació Banc Sabadell, **Octavi Martí**, director-adjunt de la Filmoteca de Catalunya, **Jaume Reus**, director d'Arts Santa Mònica, **M. Yannick Rascouet**, director de l'Institut Françaès de Barcelona, **Berenice Pardo**, responsable d'Assumptes Culturals del Consolat General de Mèxic a Barcelona, **Rocío SC Santa Cruz**, directora de la fira, i l'equip assessor i comissari de la fira format per **Moritz Küng**, **Mela Dávila-Freire** i **Horacio Fernández**.

(Aquesta llista d'assistents es confirmarà completament en dates properes a la presentació)*

UNSEEN

JESSICA LANGE

Una exposició organitzada en el marc d'Arts Libris 2015

Del 23 d'abril al 28 de juny de 2015

Segona planta

Comissariat: Anne Morin

Disseny espai: Jordi Tolosa - Equip

Organitza i produeix: diChroma Photography i Arts Santa Mònica - Departament de Cultura

Arts Santa Mònica

La Rambla, 7

08002 Barcelona

<http://www.artssantamonica.cat/>

Del 22 d'abril al 28 de juny de 2015

Entrada lliure

Horari

De dimarts a dissabte, d'11 h a 21 h.

Diumenges i festius, d'11 h a 17 h.

Dilluns tancat.

(*) Horari especial durant els dies Fira ARTS LIBRIS

23-25 abril: de 12 a 21h. Diumenge 26 abril d'11h a 17h

Organitzen i produeixen:

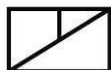

SANTAMÒNICA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

En el marc de:

Arts Libris | Barcelona
Fira Internacional
de l'Edició Contemporània

diChroma photography

<http://www.dichroma-photography.com>

info@dichroma-photography.com

C/ del Parque, 39

Urbanización Ciudad Santo Domingo

28120 Algete

Madrid

Tel. +34 916220961

www.dichroma-photography.com

Prensa

Álamo Comunicación

Jorge Rodríguez

jralamo@alamocomunicacion.es

Mòbil +34 666 593 007

Departament de Comunicació i Premsa**Arts Santa Mònica**

Centre de la creativitat

@ASMpress_

Neus Purτί npurtic@gencat.cat T (34) 93 556 53 14 (directe) T (34) 93 3416 28 19 ext. 13441

Cristina Suau csuau@gencat.cat T (34) 93 316 28 57 (directe) T (34) 93 316 28 10 ext. 13442

Arts Santa Mònica Centre de la creativitat

La Rambla, 7 08002 Barcelona T 935 671 110 www.artssantamonica.cat **Entrada lliure**

De dimarts a dissabte d'11 h a 21 h Diumenges i festius d'11 h a 17 h Dilluns tancat

Patrocina.

